

Sygn. akt V U 964/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant st. sekr. sądowy Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 r. w Kaliszu

odwołania C. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 30 sierpnia 2017 r. Nr (...)

w sprawie C. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

1. Zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 30 sierpnia 2017 r. znak (...) w ten sposób, że ustala, iż C. W. ma prawo do przeliczenia emerytury z uwzględnieniem do podstawy wymiaru składek kwot wynagrodzenia

za rok 1973 – 4.480zł

za rok 1974- 27.780zł

za rok 1975 – 29.040zł.

poczynając od uprawomocnienia się wyroku

2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.08.2017r.. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury C. W. z uwzględnieniem zarobków minimalnych w okresach, gdy z braku dowodów, a fakt zatrudnienia jest niesporny. Wysokość świadczenia ustalono na 1276,01, zł brutto, przy wskaźniku wysokości postawy wymiaru składek wynoszącym 69,91%.

Odwołanie od tej decyzji wniósł do Sądu C. W. domagając się przeliczenia wysokości emerytury z uwzględnieniem wykonywania pracy w szczególnych warunkach oraz stanu zdrowia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił co następuje:

Wysokość emerytury C. W. (urodzonego w dniu (...)) - a przeliczonej mu decyzją z dnia 30.08.2017r. obliczona została od podstawy wymiaru składek z 20 najkorzystniejszych lat, ze wskaźnikiem podstawy wymiaru 69,91 %.

Są to zarobki rzeczywiste z okresu od 1.01.1976 do 31.05.1990r. oraz od 2.01.1995r. do 30.06.1995r. a za okres od 1.06.1990 do 30.11.1992r. oraz od 18.07.1996r. do 18.07.1996r. zasiłki dla bezrobotnych. Za pozostałe okresy natomiast przyjęto płacę minimalną, z uwagi na brak danych o zarobkach z tych lat, a bezsporny był sam fakt pozostawania w zatrudnieniu.

(wyjaśnienie ZUS z dnia 28.12.2017r. K 27)

W okresie od 04.11.1973r. do 10.01.1981r. C. W. zatrudniony był jako kierowca w (...) w P..

Ze świadectwa pracy z 08.01.1981r. wynika, że ostatnie wynagrodzenie wynosiło 17zł / godz. i 800zł dodatek spedycyjny oraz 5 % dodatku za staż pracy.

Zaświadczenie o wysokości zarobków z tego zakładu obejmowało czas od 01.01.1976r.

Sąd uzyskał dostęp do akt osobowych odwołującego się z całego okresu zatrudnienia w tym zakładzie i co do okresu poprzedzającego istnienie zaświadczenia z danymi o wysokości zarobków rocznych Sąd ustalił wysokości następujących składników wynagrodzenia.

Stawka wynagrodzenia zasadniczego od 04.11.1973r. wynosiła 5,7 zł na godzinę oraz przysługiwał dodatek za konwojowania w kwocie 800zł.

Poczynając od 1.08.1974r stawka wynagrodzenia zasadniczego wzrosła do 6,60zł za godzinę oraz przyznano dodatkowo 1,5 zł za prowadzenie przyczepy, natomiast pozostałe warunki płacy bez zmian Od tego angażu przysługiwała też premia według regulaminu premiowania, przy czym brak jakichkolwiek dalszych danych w tej kwestii.

Nie ma zatem żadnych dowodów pozwalających na ustalenie wysokości premii ani rzeczywistego czasu pracy, choć odwołujący się zapewniał, że pracował dużo w nadgodzinach. W tej sytuacji do szacunkowych wyliczeń zarobków należało przyjąć ustawowy czas 200 godzin miesięcznie i stawkę godzinową odpowiednią w danym przedziale czasowym.

Z symulacyjnego wyliczenia ZUS wynika, że tak wyliczony zarobek wynosił za rok 1974r (od 4.11.1974r.) kwotę 4.480zł,

za rok 1974 kwotę 27.780zł, a

za rok 1975 kwotę 29.040zł.

Biorąc pod uwagę te wartości rocznych podstaw wymiaru składek wskaźnik wysokości podstawy wymiaru składek wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat wzrośnie do 73,79%.

Powyższe spowoduje wzrost emerytury na dzień 1.07.2017r z kwoty 1276,01 zł do kwoty 1307,12 zł.

(Dowód- symulacyjne wyliczenie ZUS z 21.01.2018r. k 40)

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art.111 ust.1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS / tj Dz. U z 2017r. poz. 1383 / wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub emerytalno- rentowe na podstawie przepisów

prawa polskiego m.in. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Podstawowym środkiem dowodowym na okoliczność wysokości dochodów stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne jest zaświadczenie zakładu pracy wydane na odpowiednim druku, a dopiero w braku możliwości uzyskania takowego dopuszczalne jest posługiwanie się innymi dokumentami, jak wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej, angaże, karty wypłat itp. dokumentacja płacowa.

Uwzględnieniu mogą podlegać przy tym tylko takie składniki, co do których istnieje pewność w jakich kwotach były wypłacane.

W zakresie ustalania podstawy wymiaru składek w okresie od 1.01.1971r. do 31.12.1976r. obowiązywały: uchwała nr 103 Rady Ministrów z 25.05.1971r. w sprawie składników funduszu płac i pozostałych wynagrodzeń z tytułu pracy w jednostkach gospodarki społecznej (MP nr 31 poz. 196), rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z 19.08.1968r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru emerytury lub renty, zasiłków z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby i macierzyństwa oraz składek na ubezpieczenie społeczne w społecznych zakładach pracy. (Dz.U.nr 35 poz.246)

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie wobec braku zaświadczenia zakładu pracy na etapie postępowania przed organem rentowym nie było możliwe ustalenie innej podstawy wymiaru składek.

Argumenty podnoszone w odwołaniu nie mogły być uwzględnione, gdyż dla wyliczenia wysokości świadczenia ani stan zdrowia ani fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie ma znaczenia.

Wynagrodzenie można ustalać tylko w oparciu o pewne dowody płacowe.

Za takowe pewne składniki można uznać tylko płacę zasadniczą (wraz z dodatkiem za prowadzenie przyczepy) i dodatek za konwojowanie. Nie ma żadnych podstaw do uwzględnienia premii, gdyż nie jest znana jej wysokość, ani nie została określona procentowo.

Wynagrodzenie odwołującego się brane pod uwagę przy wyborze najkorzystniejszych wariantu obliczania podstawy wymiaru świadczenia powinno zatem być uwzględnione w kwotach podanych we wspomnianym wyliczeniu symulacyjnym ZUS z 21.02.2018r.

Prawo odwołującego się do przeliczenia emerytury w powyższy sposób należy uwzględnić od uprawomocnienia się wyroku, gdyż dopiero postępowanie dowodowe przeprowadzone przed sądem pozwoliło na uwzględnienie zarobków w w/w kwotach.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie i zgodnie z art.477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono jak w pkt.1 wyroku.

W pozostałym zakresie odwołanie podlegało oddaleniu i zgodnie z art.477¹⁴ § 1 kpc orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.